

عنوان مقاله:

واکاوی جلوه های فرودست پسااستعماری در رمان جای خالی سلوچ

محل انتشار:

فصلنامه نقد ادبی، دوره 8، شماره 31 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسندگان:

احمد رضی - *gilan*

سمیه حاجتی - دانشگاه گیلان

خلاصه مقاله:

چکیده رمان جای خالی سلوچ محمود دولت آبادی از آثار برجسته ادبیات معاصر فارسی است که پیامدهای نظام استعمارزده زمان روایت داستان در قالب سازکارهای داستان پردازی آن آشکارا بازتاب یافته است. بعد اجتماعی و اقتصادی استعمار و سلطه گری که بار اصلی عواقب منفعت طلبی و سودجویی آن بر دوش فرودستان به حاشیه رانده شده است متأثر از بافت اجتماعی برون متنی اثر مبنای روایی رمان را شکل داده است. نقد پسااستعماری از حوزه پژوهش های میان رشته ای است که دورنمای کلی دیدگاه های آن به نظریه پردازی انتقادی مربوط به نفوذ استعمار و رهیافت استعمارزدایی اختصاص دارد. مطالعات فرودستان از شاخه های نظری رویکرد پسااستعماری، به بازاندیشی اجتماع و متون با هدف فاعلیت بخشی به گونه های مختلف اقشار فرودست توجه دارد. این مقاله تلاش دارد روش دولت آبادی در خلق نظام پسااستعماری در گفتمان ادبی، زمینه های سلطه گری، جلوه های فرودست، واکنش شخصیت ها و پیامدهای عمده استعمار پنهان را در رمان جای خالی سلوچ مورد تحلیل قرار دهد. این بررسی نشان می دهد که دولت آبادی با نگرش استعمارزدایی و روش واسازانه به بازتاب دادن انتقادی بحران های ناشی از سلطه غیرمستقیم بیگانه در ساختارهای نوظهور تقلیدی و وارداتی کشاورزی و اقتصادی در قالب استعاره ماشین، ابزار و روش هایی نامانوس و نفوذ مخرب آنها به عنوان علل بنیادین فروپاشی نظام روستایی پرداخته است. او با روایتی انتقادی و دیدی متفاوت امکانی برای برجسته ساختن فرودست بومی در داستان فراهم آورده است.

کلمات کلیدی:

"the Soluch Missing Place", "Mahmoud Dolat Abad", "subaltern", "Post-colonial Criticism",
"جای خالی سلوچ", "محمود دولت آبادی", "فرودست", "نقد
پسااستعماری"

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1835993>

